

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973)

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

A R R E S T

Nr. 176.044 van 23 oktober 2007

G./A. 126.595/VI-16.377

In zake: **de UNIO HOMEOPATHICA BELGICA,**

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Christiaan LESAFFER, advocaat,
Alfred Coolsstraat nr. 2-4
2020 Antwerpen,

tegen:

het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering,
afgekort als RIZIV.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 10 september 2002 ingediende verzoekschrift, waarbij de UNIO HOMEOPATHICA BELGICA de nietigverklaring vordert van de "beslissing van de accrediteringsstuurgroep van de huisartsen om de vormingsactiviteit over de biofysica van het homeopathisch geneesmiddel, zoals de verzoekende partij die ter gelegenheid van een opleidingsseminar voor huisartsen op 2 december 2000 georganiseerd heeft, niet te erkennen, een beslissing die is genomen op 26 juni 2002 en die niet ter kennis is gebracht van de verzoekende partij zelf, maar wel van haar raadsman bij een brief van 11 juli 2002";

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer DELVAX, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 16 april 2007, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 14 september 2007, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 10 oktober 2007;

Gehoord het verslag van de heer NIHOUL, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. Christiaan LESAFFER, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer DELVAX, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende regelgeving van toepassing is op de toedracht van de zaak:

1. Het nationaal akkoord geneesheren-ziekenfondsen van 17 februari 1997, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 27 maart 1997, bekrachtigt het mechanisme voor accreditering van de geneesheren.

Punt A.1. van dat akkoord luidt als volgt:

" Om mee te werken aan het selecteren van de beste verzorging en de beste voorwaarden inzake kostprijs te garanderen, moet een bijzondere inspanning worden gedaan voor de promotie van zowel de kwaliteit en de economie van de verzorging als de kwaliteit en de doeltreffendheid van de betrekkingen tussen de geneesheren, door het uitwisselen van informatie betreffende de patiënt en door het complementair maken van hun specifieke medische taak die met name het nutteloos herhalen van technische handelingen moet vermijden. Een essentieel onderdeel van die kwaliteitspromotie is de continue opleiding van de arts.

De programma's van die continue opleiding welke zowel de algemeen geneeskundigen als de geneesheren-specialisten betreft, moeten bijgevolg in de eerste plaats betrekking hebben op het gedrag van de geneesheren bij de keuze van de diagnostische en therapeutische middelen."

Punt A.2. a) van dat akkoord luidt als volgt:

" De programma's van continue opleiding worden vooraf ter erkenning voorgelegd aan de Accrediteringsstuurgroep, die een afdeling omvat voor algemeen geneeskundigen en een voor geneesheren-specialisten.
[...]
De opdrachten van de Stuurgroep zijn de volgende:

- de programma's van continue opleiding die haar worden voorgelegd door de Paritaire comités, erkennen;
- de minimumvereisten inzake de continue opleiding bepalen (bv. totale duur);
- de accrediteringsprocedure verder uitwerken;
- de accreditering van de aanvragende geneesheren, voor wie is vastgesteld dat zij aan de gestelde voorwaarden voldoen.

De procedure voorziet in een beoordeling door de Stuurgroep op naamloze dossiers;

- de zelfstandige en rechtstreekse bepaling van het aandeel in de continue opleiding en de uitwerking ervan met betrekking tot de onderwerpen medische ethiek, gezondheidseconomie, verantwoord gebruik van en kwaliteit in de zorgverlening.

De verdere inhoud van die continue opleiding alsmede de voorwaarden waaronder ze wordt verwezenlijkt, worden opgemaakt door een voor elke medische discipline specifiek Paritair comité voor accreditering, dat werkt onder supervisie van de Stuurgroep en samengesteld is uit [...].

Het Paritair Comité houdt toezicht op de uitvoering van de continue opleiding, waarvan het (het) programma vooraf voorlegt aan de Stuurgroep. [...]"

Het nationaal akkoord van 17 februari 1997 heeft als referentiekader gediend voor de nationale akkoorden geneesheren-ziekenfondsen die naderhand zijn gesloten, namelijk op 3 november 1997 (Belgisch Staatsblad van 9 december 1997), 15 december 1998 (Belgisch Staatsblad van 8 januari 1999) en 18 december 2000 (Belgisch Staatsblad van 20 januari 2001).

2. Artikel 36bis van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, dat bij artikel 9 van de wet van 10 december 1997 tot reorganisatie van de gezondheidszorg is ingevoegd en in werking is getreden op 8 februari 1998, luidt als volgt:

" § 1. De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, op gezamenlijke voordracht van de Ministers die respectievelijk Sociale Zaken en Volksgezondheid onder hun bevoegdheid hebben, de voorwaarden en de procedure overeenkomstig dewelke een regeling inzake accreditering van sommige geneesheren wordt ingesteld.

[...]

De accreditering impliceert het voldoen aan bepaalde kwaliteitsvereisten, waaronder:

- een systeem van continue opleiding;
- de kwaliteitscontrole door ambtsgenoten ("peer review") georganiseerd in het kader van het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 betreffende de uitoefening van de geneeskunst, de verpleegkunde, de paramedische beroepen en de geneeskundige commissies;
- de optimale organisatie van de medische praktijk georganiseerd in hetzelfde koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967.
- het naleven van regels of aanbevelingen inzake het rationeel voorschrijven van geneesmiddelen en specialistische verstrekkingen vastgesteld door de Nationale Raad voor Kwaliteitspromotie of, desgevallend, door de Commissie Tegemoetkoming van Geneesmiddelen na kennisgeving door het Instituut aan de betrokken overeenkomsten en akkoordcommissies met uitwerking vanaf de eerste dag van de tweede maand volgend op de kennisgeving.

De Koning stelt, volgens de hiervoren bedoelde procedure, tevens de organen

vast die instaan voor de organisatie van de accreditering, alsmede hun samenstelling en werkingsregels.

§ 2. De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, op gezamenlijke voordracht van de Ministers die respectievelijk Sociale Zaken en Volksgezondheid onder hun bevoegdheid hebben, en op voorstel van de betrokken akkoorden- of overeenkomstencommissie bedoeld in artikel 26, een regeling inzake accreditering uitwerken voor de in de artikelen 2, 3, 4, 5, § 2, 21bis, 21quater en 22 van hetzelfde koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 bedoelde beroepsbeoefenaars.[...]"

In de artikelsgewijze bespreking van het toen ontworpen artikel 9 van de voormelde wet van 10 december 1997 (Gedr. St., Kamer, zitting 1996-1997, nr. 1100/1) staat:

" Naar aanleiding van de opzegging van het Akkoord geneesheren-ziekenfondsen (van 11 december 1995) werd vastgesteld dat de bepalingen inzake accreditering van geneesheren en meer bepaald de procedure van accreditering geen verdere uitwerking meer kan hebben. Gelet op het belang van het systeem van accreditering werd op 17 februari jl. door de nationale commissie geneesheren-ziekenfondsen een akkoord afgesloten waarbij uitsluitend de continuïteit van die regeling zou worden verzekerd. Hierbij werd ook uitdrukkelijk de vraag gesteld «dat de voorwaarden en de procedure volgens dewelke een reglementering inzake accreditering van de artsen wordt uitgevoerd, terzelfder tijd door de wet worden vastgesteld.» Het doel van de bepaling van artikel 9 bestaat erin de basisvoorwaarden waaraan een systeem van accreditering moet voldoen, alsook de procedure die leidt tot de accreditering van geneesheren een wettelijke grondslag te geven, na advies van de Nationale commissie artsen-ziekenfondsen. De bepaling laat ook toe het stelsel van accreditering dat beoogt de kwaliteit en de economie van de verzorging alsook de kwaliteit en de doeltreffendheid van de betrekkingen tussen zorgverleners te bevorderen uit te breiden tot andere zorgverleners."

3. Op 12 maart 1998 stelt het paritair comité voor de algemene geneeskunde de criteria vast voor de beoordeling van de dossiers over de organisatie van navormingsactiviteiten.

Die criteria luiden als volgt:

" A. Organisatie van de vergaderingen

1. De vergadering past in het kader van een continue navorming. Een activiteit die een andere doelstelling heeft kan niet worden aanvaard.

2. De gedragscode ten opzichte van de farmaceutische industrie moet worden nageleefd.

3. Een algemeen geneeskundige moet mede "verantwoordelijke van de vergadering" of "moderator" zijn. Hij is de waarborg van de oriëntering "algemene geneeskunde" van de vergadering.

De inrichtende vereniging attesteert de hoedanigheid van de moderator op het individueel aanwezigheidsblad onder hetzelfde erkenningsnummer als de activiteit (10 NE voor minstens één uur - 20 NE voor minstens een halve dag - 30 NE voor een hele dag).

De aanwezigheid van een algemeen deskundige bij de organisatie van de vergaderingen van de continue medische navorming is gewenst.

4. De dossiers van vergaderingen die door de specialisten zijn georganiseerd en aan het Paritair Comité voor de algemene geneeskunde zijn gericht, worden naar het Paritair Comité van de betrokken specialiteit opgestuurd.

5. De geneeskundige die verantwoordelijk is voor de organisatie van de continue medische navorming is verantwoordelijk voor de juistheid van de inlichtingen die in de aanvraag zijn verstrekt en voor hun toepassing.

6. Het aantal aanwezigen moet verenigbaar zijn met de aard van de opgegeven activiteit.

7. Het niveau van de sprekers moet hoog genoeg zijn.

Als spreker voor een erkende navormingsactiviteit kan het dubbele aantal NE worden bekomen dan wat is toegekend aan de activiteit, met een maximum van 40 (20 + 20) NE per activiteit, zonder dat dit dossier moet worden voorgelegd aan het Paritair Comité.

Indien het aantal NE hoger ligt of indien de administratie moeilijkheden heeft met een interpretatie terzake wordt het dossier overgelegd aan het Paritair Comité.

Ter controle moet de spreker op zijn individueel aanwezigheidsblad het erkenningsnummer vermelden van de activiteit waarop hij/zij als spreker voorkomt.

8. De aanvraag tot accreditering mag niet a posteriori ingediend worden.

9. De aanvraag om erkenning van een programma moet vergadering per vergadering worden opgemaakt op het formulier dat is goedgekeurd door het Paritair Comité. Als het een congres betreft, moet de aanvraag apart per sessie of module gebeuren, en maximaal per dag. Gelijklopende sessies moeten afzonderlijk aangevraagd worden.

10. Het Paritair Comité van de algemene geneeskunde behoudt zich het recht voor een advies uit te brengen over elk bijzonder geval.

11. De inrichtende verenigingen van continue medische navorming moeten medische verenigingen zijn met uitsluiting van commerciële verenigingen.

12. Het Paritair Comité mag inlichtingen vragen omtrent de organiserende verenigingen.

13. Het zou wenselijk zijn dat de inrichtende verenigingen van continue medische navorming zowel de onderwerpen als de methoden zouden diversifiëren.

B. Inhoud

1. De vergadering moet het karakter hebben van een navorming van algemene geneeskundigen. De inhoud moet relevant zijn.

2. Het Paritair Comité kan een gedetailleerde beschrijving vragen van een activiteit om te kunnen uitmaken of een vergadering relevant is.

3. De vergaderingen zoals staffs van interne evaluatie, overleg, nabespreking over de gevallen van de afgelopen week, kunnen niet worden geaccrediteerd.

Vergaderingen met een vooraf bepaald onderwerp, geïllustreerd aan de hand van casuïstiek, kunnen wel erkend worden.

4. Een "specifieke opleiding" kan wel worden aanvaard tenzij zij aanleiding geeft tot het uitreiken van een wettelijk specifiek certificaat.

5. Een navorming die betrekking heeft op een type geneeskunde dat niet door de Academie voor Geneeskunde is erkend kan geen goedkeuring krijgen. Een kritische informatievergadering over een dergelijk onderwerp kan dat echter wel.

6. Individuele accrediteringsaanvragen voor een deelname aan een symposium in het buitenland, en a posteriori ingediend, zullen enkel aanvaard worden indien een volledig programma en een aanwezigheidscertificaat ingediend worden.

7. NE mogen toegekend worden aan wetenschappelijke publicaties indien ze deel uitmaken van een tijdschrift beschikkend over een leescomité.

C. Navormingseenheden

1. Het Paritair Comité kan oordelen dat een vergadering minder dan 10 NE/uur waard is.

2. Een uur vergadering kan slechts worden gecrediteerd met hetzij 5, hetzij 10 NE.

3. Een avondvergadering van 3 uur zonder pauze kan met 30 NE worden gecrediteerd.

4. Er zullen slechts NE worden toegekend bij navormingen die minimum één uur duren. D.w.z. dat navormingen die in schijven van minder dan één uur georganiseerd worden, moeten aangevraagd worden als één geheel van minstens één uur.

5. Een hospitaalstaf kan worden gecrediteerd met 5 NE/uur en maximum één per maand."

4. Artikel 36ter van de voormelde wet, gecoördineerd op 14 juli 1994, dat is ingevoegd bij artikel 120 van de wet van 25 januari 1999 houdende sociale bepalingen en in werking is getreden op 8 februari 1998, bepaalt:

" § 1. In afwachting dat de Koning, overeenkomstig de bepalingen van artikel 36bis, een reglementering betreffende de accreditering voor de geneesheren, de tandheekundigen en de apothekers gespecialiseerd in klinische biologie, heeft ingevoerd, wordt die materie verder geregeld door de in artikel 50, § 1, bedoelde nationale akkoorden geneesheren-ziekenfondsen en tandheekundigen-ziekenfondsen en door de in artikel 48 bedoelde overeenkomst met de apothekers.

§ 2. Het op 17 februari 1997 gesloten nationaal akkoord geneesheren-ziekenfondsen wordt geacht voor 1998 te voorzien in een forfaitair honorarium van 20 000 frank."

5. Bij het koninklijk besluit van 13 juli 2001, dat is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 29 augustus 2001, worden in het koninklijk besluit van 3 juli 1996 tot uitvoering van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, de artikelen 122bis tot 122octies ingevoegd die zijn gewijd aan de "Accrediteringsorganen voor geneesheren".

Bij dat besluit worden de accrediteringsorganen voor geneesheren, de samenstelling en de taken ervan, zoals bepaald in het nationaal akkoord geneesheren-ziekenfondsen van 17 februari 1997, bekrachtigd en wordt bovendien een Nationale Raad voor Kwaliteitspromotie opgericht.

Zo bepaalt artikel 122bis:

- " Bij de dienst voor geneeskundige verzorging worden ingesteld:
- een Nationale raad voor kwaliteitspromotie;
 - een Accrediteringsstuurgroep;
 - een Technische accrediteringsraad;
 - een Paritair comité voor elk specialisme van de geneeskunde;
 - een Commissie van beroep."

Artikel 122quater, § 5, van dat besluit bepaalt:

- " De Accrediteringsstuurgroep:
- 1/ beheert de uitvoering van de accrediteringsvoorwaarden en procedures;
 - 2/ beheert het systeem van continue opleiding;
 - 3/ erkent de programma's van continue opleiding die hem door de paritaire comités worden voorgelegd of beslist, in voorkomend geval over de waardering en de erkenning van de programma's indien een paritair comité geen voorstellen doet of geen beslissing kan nemen zoals bedoeld in artikel 122septies, § 6, 2/;
 - 4/ superviseert en coördineert de werking van de paritaire comités met betrekking tot de continue opleiding;
 - 5/ geeft kennis van zijn werkzaamheden aan de Nationale raad voor kwaliteitspromotie;
 - 6/ neemt kennis van de werkzaamheden van de Nationale raad voor kwaliteitspromotie zoals bedoeld in artikel 122ter, § 4;
 - 7/ beslist over de accreditering van individuele geneesheren.
- De opdrachten bedoeld in 5/ en 6/ worden vervuld met het oog op de inhoudelijke coördinatie van de werkzaamheden, inzonderheid wat betreft het beheer van het systeem van continue opleiding bedoeld in 2/."

Artikel 122sexies bepaalt:

Bij de Dienst voor geneeskundige verzorging worden paritaire comités ingesteld voor:

- huisartsgeneeskunde;
- anesthesiologie-reanimatie;
- heelkunde;
- neurochirurgie;
- plastische heelkunde;
- gynaecologie en verloskunde;
- oftalmologie;

- otorhinolaryngologie;
- urologie;
- orthopedie;
- stomatologie;
- dermato-venerologie;
- inwendige geneeskunde;
- pneumologie;
- gastro-enterologie;
- kindergeneeskunde;
- cardiologie;
- neurologie;
- psychiatrie;
- reumatologie;
- fysische geneeskunde;
- klinische biologie;
- röntgendiagnose;
- radiotherapie;
- nucleaire geneeskunde;
- pathologische anatomie."

Artikel 122septies, § 5, bepaalt:

- " De paritaire comités, elk wat betreft hun specialisme:
- 1/ leggen de opgemaakte of aanvaarde programma's van continue opleiding, samen met de waardebepaling ervan, ter erkenning voor aan de Accrediteringsstuurgroep bedoeld in artikel 122quater;
 - 2/ houden toezicht op de uitvoering van de continue opleiding, onder supervisie van de Accrediteringsstuurgroep;
 - 3/ voeren desgevallend de opdracht uit inzake het evaluatiesysteem "peer review", zoals omschreven in artikel 122ter, § 4, 1°/, onder de supervisie van de Nationale raad voor kwaliteitspromotie."

Het koninklijk besluit van 13 juli 2001, dat in werking treedt op 1 oktober 2001, bevat de volgende overgangsbepaling:

- " De organen opgericht op basis van het op 17 februari 1997 gesloten nationaal akkoord geneesheren-ziekenfondsen blijven hun opdrachten vervullen tot de laatste dag van de maand waarin de overeenkomstige organen bedoeld in dit besluit rechtsgeldig zijn samengesteld."

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep:

1. De verzoekende partij is een erkende beroepsvereniging die tot doel heeft "de kwaliteit van de homeopathische wetenschap te bevorderen en te verdedigen en de beroepsbelangen van haar leden te onderzoeken, te beschermen en te ontwikkelen".

2. Op 19 juni 2000 dient de verzoekende partij een aanvraag in om een activiteit te laten erkennen voor accreditering bij de diensten van de verwerende partij.

De in die aanvraag bedoelde activiteit is een bijeenkomst van vier uur op 2 december 2000, over de "biofysica van het homeopathisch geneesmiddel".

3. Op 18 oktober 2000 schrijft een raadsman van de verwerende partij de volgende brief aan de verzoekende partij:

"In antwoord op uw aanvraag wijzen wij u erop dat het Paritair Comité Huisartsen een ongunstig advies heeft uitgebracht over de toekenning van navormingseenheden voor de uiteenzetting van 2 december 2000 over de "Biofysica van het homeopathisch geneesmiddel", omdat dit onderwerp buiten het kader van de accreditering valt en niet erkend wordt door de Academies voor Geneeskunde.

Vragen om inlichtingen of eventuele betwistingen van deze beslissing moeten schriftelijk geschieden en worden gericht aan de voorzitter van het betrokken Paritair Comité - Dienst voor Geneeskundige Verzorging van het RIZIV - Tervurenlaan 211 - 1150 Brussel."

4. Op 19 september 2000 vraagt de verzoekende partij per brief aan de voorzitter van het Paritair Comité voor de accreditering van de huisartsgeneeskunde om uit te leggen wat het "kader van de accreditering" is en "in welk opzicht de niet-erkenning door de academies voor geneeskunde een voldoende relevante reden is om de accreditering te verhinderen van informatie die de therapeutische vrijheid van een arts mogelijk kan maken om nieuwe feiten te leren kennen" en "of er een biofysicus in de academie voor geneeskunde is die een ter zake kundige mening over dat ontwerp kan geven".

5. Op 16 oktober 2000 antwoordt een raadsman van de verwerende partij aan de verzoekende partij dat het Paritair Comité huisartsgeneeskunde zijn ongunstig advies heeft gehandhaafd "omdat homeopathie een specialisme is dat niet door het RIZIV is erkend".

6. Op 7 november 2000 schrijft de verzoekende partij weer een brief naar de voorzitter van het Paritair Comité voor de accreditering van de huisartsgeneeskunde, waarin ze opmerkt dat "homeopathie geen specialisme, maar een therapievorm is, die wordt gebruikt door huisartsen en specialisten in het kader van hun artsenpraktijk en hun therapeutische vrijheid", dat "de homeopathische geneesmiddelen worden gedefinieerd door een Europese richtlijn" en dat "onderwerpen die niet worden erkend als "specialisme" regelmatig worden aanvaard voor accreditering om te voorkomen dat zaken spaak lopen door gebrek aan wetenschappelijk waardevolle informatie over het onderwerp". Ze vraagt of de weigering van accreditering van die uiteenzetting, in het licht van die gegevens, gewettigd is.

7. Op 15 december 2000 deelt de verzoekende partij aan de voorzitter van het Paritair Comité voor de accreditering van de huisartsgeneeskunde de lijst mee van de geneesheren die aanwezig waren op de bijeenkomst die plaats had op 2 december 2000, alsook de tekst van de spreker. Daarin merkt ze op dat ze alsnog hoopt dat ze de aangevraagde accreditering zal krijgen.

8. Op 1 maart 2001 richt een raadsman van de verzoekende partij de volgende brief aan de verzoekende partij:

" In antwoord op uw brief van 7 november 2000 bevestigen wij u dat het Paritair Comité unaniem blijft omtrent het ongunstige advies over de toekenning van navormingseenheden voor de uiteenzetting van 2 december 2000 over de "Biofysica van het homeopathisch geneesmiddel", omdat homeopathie niet als specialisme wordt erkend door het RIZIV.

Aanvragen om inlichtingen of eventuele betwistingen over deze beslissing moeten schriftelijk geschieden en worden gericht aan de voorzitter van de Accreditingsstuurgroep - dienst Geneeskundige Verzorging van het RIZIV, Tervurenlaan 211, 1150 Brussel."

9. Op 11 mei 2001 richt de raadsman van de verzoekende partij een brief aan de verwerende partij teneinde uitleg, inlichtingen en verduidelijkingen omtrent het dossier te kunnen verkrijgen.

10. Op 13 september 2001, naar aanleiding van de brief van 11 mei 2001, heeft het Paritair Comité voor huisartsgeneeskunde, in aanwezigheid van een vertegenwoordiger van de verzoekende partij, opnieuw beraadslaagd over de accreditering van de bijeenkomst van 2 december 2000.

11. Op 9 oktober 2001 richt een raadsman van de verwerende partij de volgende brief aan de raadsman van de verzoekende partij:

" Tijdens zijn vergadering van 13 september 2001 heeft het Paritair Comité voor Huisartsgeneeskunde kennis genomen van de argumenten van Dr. CARLOT, vertegenwoordiger van de Unio Homeopathica Belgica, om binnen het systeem van accreditering van de geneesheren eenheden inzake continue medische opleiding toe te kennen voor een bijeenkomst d.d. 2 december 2000 over de "Biofysica van het homeopathisch geneesmiddel", een accreditering die al twee keer door het Paritair Comité is geweigerd.

Na daarover weer beraadslaagd te hebben, heeft het Paritair Comité voor Huisartsgeneeskunde besloten om de volgende redenen vast te houden aan zijn weigering om eenheden van continue medische opleiding toe te kennen:

- het gaat om een beroepsvereniging die zich promoot;
- het programma stemt overeen met een echte theoretische cursus en niet met het geven van informatie met mogelijkheid tot reactie en
- continue opleidingen in de niet-reguliere geneeskunde vallen buiten het kader van de accreditering".

12. Op 19 maart 2002 richt de raadsman van de verzoekende partij zich tot de accrediteringsstuurgroep en legt hij hem uit waarom verzoekster zich niet kan aansluiten bij de verschillende redenen die de verwerende partij tot dan toe heeft aangevoerd en vraagt hij hem op zijn verzoek in te gaan door een gunstig advies te geven over de aanvraag om accreditering van de opleiding georganiseerd op 2 december 2000.

13. Op 11 juli 2002 neemt de accrediteringsstuurgroep de volgende beslissing, die de bestreden handeling vormt:

" De accrediteringsstuurgroep heeft over uw brief van 19 maart 2002 (met als kenmerk 2342/33) beraadslaagd op zijn vergaderingen van 15 mei en 19 juni 2002.

De stuurgroep is van oordeel dat de beslissing om de activiteit betreffende de biofysica van het homeopathische geneesmiddel niet te erkennen, moet worden gehandhaafd, omdat die beslissing afdoende gemotiveerd is.

De verwijzing naar de wet van 29 april 1999 betreffende de niet-conventionele praktijken moet immers gezien worden in relatie tot het volledige systeem voor de erkenning van de geneeskunde en tot de manier waarop dat systeem in de ziekteverzekering is verankerd. Wat homeopathie betreft, moet worden opgemerkt dat die implementatie tot dusver nog niet is geschied op het niveau van de ziekte- en invaliditeitsverzekering. Het moet ook duidelijk zijn dat het besluitvormingsproces, zoals dat tot op heden is verlopen, fundamenteel zou moeten worden herzien als die implementatie er zou komen.

Bovendien is het feit dat die implementatie nog niet is geschied, niet de enige reden waarom de bovengenoemde activiteit niet is erkend. Zoals uit de bijgevoegde lijst blijkt, zijn reeds verscheidene aanvullende opleidingsactiviteiten over homeopathie erkend, omdat ze aan een andere voorwaarde voldoen, namelijk de activiteit gaat gepaard met een mogelijkheid tot reactie. De in uw brief vermelde aanwezigheid van een vertegenwoordiger van het ministerie van Volksgezondheid en van niet-homeopathische geneesheren is op zich geen bewijs dat de activiteit gepaard is gegaan met een mogelijkheid tot reactie. Deze mogelijkheid moet immers voortvloeien uit de structuur en de doelstelling van de aanvullende opleidingsactiviteit en mag in geen geval voortvloeien uit de loutere aanwezigheid van een of andere deelnemer.

Voorts valt op te merken dat de combinatie van de bovengenoemde voorwaarden elke keer consequent wordt toegepast wanneer een activiteit betreffende een niet-erkend vakspecialisme wordt voorgesteld die zonder mogelijkheid tot reactie wordt georganiseerd. Men kan dus niet stellen dat de beslissing in kwestie niet voldoet aan de vereisten van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet. Bovendien blijkt uit het voorgaande en uit de bijgevoegde gegevens dat het verschil dat wordt gemaakt tussen aanvullende opleidingsactiviteiten wel op objectieve, redelijke en aanvaardbare criteria berust die daarenboven duidelijk relevant zijn. Voorts moet in verband met de inachtneming van de bovengenoemde grondwetsbepalingen ook worden opgemerkt dat het besluitvormingsproces zou moeten worden herzien als er op het niveau van de ziekteverzekering een implementatie van het systeem zou komen die zou kunnen voortvloeien uit de voormelde wet van 29 april 1999.

In de huidige situatie is de accrediteringsstuurgroep dus van oordeel dat de beslissing in kwestie moet worden gehandhaafd.

Het staat u vrij om vernietiging van deze beslissing te verzoeken via een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State [....].";

Overwegende, wat de ontvankelijkheid van het beroep betreft, dat de verwerende partij in de eerste plaats aanvoert dat de verzoekende partij als beroepsvereniging moet aantonen dat de vormvoorschriften opgelegd bij de wet van 31 maart 1898 op de beroepsverenigingen zijn nageleefd en dat de beslissing om in rechte op te treden, rechtsgeldig door het bevoegde orgaan is genomen;

Overwegende dat de verzoekende partij bij haar beroep een kopie heeft gevoegd van haar statuten, van de lijst van haar leden en van het door haar bestuurscomité genomen besluit d.d. 27 augustus 2002 om het onderhavige beroep in te stellen; dat de verzoekende partij volgens haar statuten in rechtsgedingen wordt vertegenwoordigd door haar bestuurscomité; dat de wijzigingen die tijdens de algemene vergadering van 3 februari 2001 zijn aangebracht in de samenstelling van het bestuurscomité van de verzoekende partij, nog dezelfde dag ter bekrachtiging zijn overgezonden aan de Raad van State; dat, met toepassing van artikel 7 van de wet van 31 maart 1898 op de beroepsverenigingen, het besluit om de samenstelling van het bestuurscomité te wijzigen, pas uitwerking heeft nadat het bij de Raad van State is ingediend, door de Raad van State is bekrachtigd en in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt; dat het feit dat die wijzigingen op 27 augustus 2002 niet waren bekrachtigd door de Raad van State, de datum waarop het verzoekschrift is ingediend, niet te wijten is aan de verzoekende partij; dat dit feit haar bijgevolg niet kwalijk kan worden genomen; dat die wijzigingen bovendien slechts betrekking hebben op twee van de elf leden van het bestuurscomité; dat het onderhavige beroep wel is ingesteld door het orgaan dat bevoegd en rechtsgeldig samengesteld was om in rechte op te treden namens de verzoekende beroepsvereniging;

Overwegende dat de verwerende partij een tweede exceptie van niet-ontvankelijkheid van het beroep ontleent aan de omstandigheid dat de verzoekende partij geen belang heeft bij haar beroep; dat ze uiteenzet dat de verzoekende partij in rechte optreedt om de belangen te verdedigen van degenen die aan de opleiding van 2 december 2000 hebben deelgenomen en niet om de belangen van haar leden te verdedigen, zoals artikel 10 van de voormelde wet van 31 maart 1898 toestaat; dat ze bovendien aanvoert dat de verzoekende partij geen enkel dadelijk belang heeft bij het verkrijgen van de nietigverklaring van de bestreden beslissing, aangezien de opleiding van 2 december 2000 werkelijk heeft

plaatsgevonden en de verzoekende partij als organisator geen schade heeft ondervonden;

Overwegende dat de bijeenkomst van 2 december 2000, naar aanleiding waarvan de bestreden beslissing tot weigering van accreditering is genomen, valt onder het doel van de verzoekende partij, namelijk het bevorderen en verdedigen van de homeopathische geneeskunde; dat ze er belang bij heeft de nietigverklaring te vorderen van een handeling die haar belet om haar doel na te streven en die afbreuk doet aan de wetenschappelijke betrouwbaarheid, de betekenis en de waarde van de opleiding die bij die gelegenheid is gegeven; dat het feit dat de bijeenkomst van 2 december 2000 werkelijk heeft plaatsgevonden, niet betekent dat de verzoekende partij geen belang meer heeft bij het verkrijgen van de nietigverklaring van de bestreden handeling, aangezien die opleiding nooit is geaccrediteerd door de organen van het RIZIV en aangezien, in geval van nietigverklaring van de bestreden handeling, de verwerende partij zich opnieuw over die accrediteringsaanvraag zal moeten buigen; dat de exceptie moet worden verworpen;

Overwegende dat de verzoekende partij een eerste middel ontleent aan "schending van de substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvereisten, aan machtsafwending of -overschrijding, en in het bijzonder aan onbevoegdheid en gebrek aan wettelijke en/of verordenende machtiging van de steller van de handeling, samen met schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen"; dat ze opmerkt dat noch in de bestreden handeling, noch in de overige stukken van de verwerende partij gewag wordt gemaakt van de wettelijke en/of verordenende machtiging krachtens welke de paritaire comités en accrediteringsstuurgroepen zouden zijn samengesteld en zouden beschikken over de adviserende of besluitvormende bevoegdheid die ze beweren uit te oefenen, zodat ze grond heeft om ervan uit te gaan dat de bestreden handeling absoluut geen enkele juridische motivering bevat;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de verzoekende partij, in de brieven die ze haar heeft gestuurd, de juridische grondslag van het systeem van accreditering of de bevoegdheid van de organen waarbij de zaak door haar toedoen aanhangig is gemaakt, nooit heeft betwist, dat de raadsman van de verzoekende partij in zijn beroep van 19 maart 2002 impliciet heeft erkend dat de stuurgroep bevoegd is om een beslissing te nemen over de aanvraag om accreditering van de activiteit georganiseerd op 2 december 2000, dat nu niet kan worden

opgekomen tegen de geldigheid van een systeem waarvoor de verzoekende partij in aanmerking heeft willen komen en nog wil komen, dat de verzoekende partij geen belang heeft bij dit middel, aangezien het haar niet duidelijk is, als het middel zou opgaan, hoe ze haar nog de gevraagde accreditering zou kunnen toekennen; dat ze aanvoert dat de memorie van antwoord hoe dan ook een uiteenzetting van de rechtsgrond van het accrediteringssysteem bevat, waaruit blijkt dat het systeem rechtsgeldig gebaseerd is op de artikelen 36ter en 50, § 6, van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 en op het nationaal akkoord geneesheren-ziekenfondsen van 17 februari 1997, waarnaar in de latere akkoorden wordt verwezen;

Overwegende dat de omstandigheid dat de verzoekende partij tevoren geen kritiek heeft geuit op de juridische grondslag van het systeem van accreditering van de geneesheren en ze in aanmerking wil komen voor de accrediteringsregeling die door de wetgeving in het leven is geroepen, haar niet het belang ontnemt om dat middel op te werpen, aangezien in dat middel alleen wordt betwist dat de bestreden beslissing naar de vorm wettig is;

Overwegende dat de wet van 29 juli 1991 bepaalt dat de bestreden handeling de feitelijke en juridische motieven moet bevatten waarop de overheid zich baseert om haar beslissing te nemen; dat uit het dossier blijkt dat noch in de bestreden handeling, noch in de stukken van de organen van de verwerende partij ter voorbereiding daarvan, met een woord wordt gerept over de wets- of verordeningsbepalingen of over de regels die krachtens die bepalingen zijn uitgevaardigd, die de verwerende partij in het onderhavige geval wilde toepassen; dat de bestreden handeling geen juridische motivering bevat en dus in strijd is met de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991; dat dit euvel niet wordt weggewerkt door de uiteenzetting die de verwerende partij in haar memorie van antwoord heeft gegeven over het systeem voor accreditering van de geneesheren; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T:

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 26 juni 2002 van de Accreditingsstuurgroep van de huisartsen om de opleidingsactiviteit betreffende de biofysica van het homeopathisch geneesmiddel, zoals die op 2 december 2000 door de Unio Homeopathica Belgica is georganiseerd, niet te erkennen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op drieëntwintig oktober tweeduizend zeven door:

Mevr.	WILLOT-THOMAS,	kamervoorzitter,
de HH.	LEWALLE,	staatsraad,
	NIHOUL,	staatsraad,
Mevr.	SCHMITZ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

V. SCHMITZ

M.-L. WILLOT-THOMAS

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.